Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

8 päivänä toukokuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö Direktiivi 2006/114/EY – Harhaanjohtava mainonta ja vertaileva mainonta – 4 artiklan c alakohta – Sallittu vertaileva mainonta – Internetsivusto, jolla tarjotaan vakuutustarjousten online-vertailupalvelua – Kolmannen suorittama vertailu arvostelu- tai pisteytysjärjestelmän avulla – 2 artiklan c alakohta – ”Kilpailijan” tunnistaminen – Kilpailijaa ei tunnisteta

Asiassa C-697/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Landgericht München I (Münchenin alueellinen alioikeus I, Saksa) on esittänyt 7.11.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.11.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

HUK-COBURG Haftplicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg

vastaan

Check24 Vergleichsportal GmbH,

CHECK24 Vergleichsportal für Kfz-Versicherungen GmbH,

CHECK24 Vergleichsportal für Sachversicherungen GmbH,

CHECK24 Vergleichsportal für Krankenversicherungen GmbH,

CHECK24 Vergleichsportal für Vorsorgeversicherungen GmbH ja

CHECK24 Vergleichsportal für Versicherungsprodukte GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Jääskinen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Arabadjiev ja M. Condinanzi,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– HUK-COBURG Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg, edustajanaan H.-J. Omsels, Rechtsanwalt,

– Check24 Vergleichsportal GmbH, CHECK24 Vergleichsportal für Kfz-Versicherungen GmbH, CHECK24 Vergleichsportal für Sachversicherungen GmbH, CHECK24 Vergleichsportal für Krankenversicherungen GmbH, CHECK24 Vergleichsportal für Vorsorgeversicherungen GmbH ja CHECK24 Vergleichsportal für Versicherungsprodukte GmbH, edustajanaan A. Bauer, Rechtsanwalt,

– Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan E. Manzo, avvocato dello Stato,

– Euroopan komissio, asiamiehinään P. Kienapfel ja B.-R. Killmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY (EUVL 2006, L 376, s. 21) 4 artiklan c alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat HUK-COBURG Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (jäljempänä HUK-Coburg) ja Check24 Vergleichsportal GmbH ym. (jäljempänä yhdessä Check24) ja joka koskee vaatimusta kieltää hinta-arvosanoihin perustuva online-vertailujärjestelmä Check 24:n ylläpitämällä internetsivustolla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2006/114 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on suojella elinkeinonharjoittajia harhaanjohtavalta mainonnalta ja sen kohtuuttomilta seurauksilta sekä vahvistaa ne edellytykset, joiden toteutuessa vertaileva mainonta on sallittua.”

4 Direktiivin 2 artiklan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä:

– –

c) ’vertailevalla mainonnalla’ tarkoitetaan kaikkea mainontaa, josta suoraan tai epäsuorasti voidaan tunnistaa kilpailija tai kilpailijan tarjoamat tavarat tai palvelut”.

5 Direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vertaileva mainonta on vertailun osalta sallittua, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

– –

b) siinä verrataan samoja tarpeita tyydyttäviä tai samaan tarkoitukseen aiottuja tavaroita tai palveluja;

c) siinä vertaillaan puolueettomasti näiden tavaroiden tai palvelujen yhtä tai useampaa olennaista, merkityksellistä, todennettavissa olevaa ja edustavaa piirrettä, joihin voi kuulua myös hinta;

d) siinä ei vähätellä tai panetella kilpailijan tavaramerkkiä, kauppanimeä, muuta erottavaa tunnusta, tavaroita, palveluja, toimintaa tai olosuhteita;

– –

h) siinä ei aiheuteta sekaannusta elinkeinonharjoittajien keskuudessa mainostajan ja kilpailijan välillä tai mainostajan ja kilpailijan tavaramerkkien, kauppanimitysten, muiden erottavien tunnusten, tavaroiden tai palvelujen välillä.”

6 Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot harhaanjohtavan mainonnan torjumiseksi ja vertailevaa mainontaa koskevien säännösten noudattamiseksi elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden edun edellyttämällä tavalla.”

Saksan oikeus

7 Sopimattoman kilpailun estämisestä 3.7.2004 annetun lain (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb; BGBl. 2004 I, s. 1414), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä UWG), 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Vertailevalla mainonnalla tarkoitetaan kaikkea mainontaa, josta suoraan tai epäsuorasti voidaan tunnistaa kilpailija tai kilpailijan tarjoamat tavarat tai palvelut.

(2) Sopimattomasti menettelee se, joka vertailevassa mainonnassa:

– –

2. ei tukeudu puolueettomasti yhteen tai useaan olennaiseen, merkitykselliseen, todennettavissa olevaan ja edustavaan piirteeseen tai kyseisten tavaroiden tai palvelujen hintaan

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 HUK-Coburg on suuren saksalaisen vakuutusyritysryhmän emoyhtiö, jonka tytäryhtiöt tarjoavat vakuutuksia eri aloilla, muun muassa ajoneuvovakuutusten alalla.

9 Check24 on puolestaan Saksan oikeuden mukaan perustettujen yhtiöiden muodostama konserni, joka ylläpitää online-vertailuportaalia, jolla tarjotaan sen käyttäjille mahdollisuus vertailla maksutta erilaisia tuotteita, joihin kuuluvat vakuutustarjoukset. Tällainen vertailu tehdään tiettyjen kriteerien – muun muassa hinnan – perusteella erilaisille vakuutustarjouksille annettujen hinta-arvosanojen (jäljempänä arvosanat) avulla. Kyseisellä internetsivustolla tarjotaan myös mahdollisuus tehdä tarvittaessa sopimuksia kyseisten tuotteiden tarjoajien kanssa.

10 Hintavertailut toteutetaan lähtökohtaisesti saman mallin mukaan asianomaisissa eri vakuutusluokissa. Sen jälkeen, kun tietyt viitetiedot, joista osa on pakollisia ja osa vapaaehtoisia ja jotka koskevat vakuutuksenottajaa ja haluttua tuotetta, on syötetty, saadaan tulossivu. Kyseisellä sivulla on luettelo eri vakuutuksenantajien vakuutustarjouksista ja lyhyt katsaus niitä koskevista tiedoista, joita pidetään oleellisina ja joita ovat vakuutuksenantajan nimi, asianomaisen tarjouksen hinta sekä – avainsanoina – sitä koskevat yksityiskohdat. Lisäksi vertaillun vakuutuksenantajan nimen alla suorakulmaisessa sinireunaisessa kentässä on nimenomaisesti arvosanaksi nimetty tieto. Siinä esitetään lukuarvo 1,0–4,0 ja sen yhteydessä tapauksen mukaan maininta ”erittäin hyvä”, ”hyvä”, ”tyydyttävä” tai ”riittävä”, joka on annettu kullekin vakuutuksenantajalle. Luettelon kärjessä on ensimmäinen tarjous, jota yleensä kutsutaan ”paras vastine rahalle -suositukseksi”, minkä jälkeen esitetään toinen tarjous, jota kutsutaan nimityksellä ”suorituskykyyn perustuva suositus”.

11 Näitä seuraavat tarjoukset luetellaan lähtökohtaisesti kasvavan hinnan mukaan, mutta asiakas voi myös vastaavia näppäimiä painamalla saada tarjoukset eri järjestykseen eli siten, että ne ovat asianomaisten vakuutuksenantajien mukaan aakkosjärjestyksessä, tai siten, että parhaan arvosanan saanut on ensin, tai siten, että paras asiakkaiden antama arviointi on ensin. Lisäksi jos käyttäjä koskettaa hiiren kursorilla kenttää, joka sisältää arvosanan, avautuva ponnahdusikkuna sisältää kyseistä arvosanaa koskevat perustiedot.

12 Kyseinen arvosana perustuu pisteytysjärjestelmään, jonka perustana ovat erilaiset ”arvosteluparametrit”, jotka muodostuvat pisteistä, joita on annettu tiettyyn enimmäispistemäärään saakka, ja kun kyseiset pisteet lasketaan yhteen, saadaan kokonaispistemäärä. Arvosteluparametrit ja kokonaispistemäärä vaihtelevat asianomaisen vakuutusluokan mukaan. Arvosteluparametrit kootaan eri vakuutusluokkien mukaan osajoukoiksi tai ryhmiksi, ja niiden yhteydessä on vihreä tai keltainen hyväksymismerkki tai punainen rasti. Ponnahdusikkunan alla todetaan, että symbolit vastaavat arvonsanoja ”erittäin hyvä” (vihreä merkki), ”keskiverto” (keltainen merkki) ja ”keskivertoa heikompi/ei-vakuutettu riski” (punainen rasti).

13 Tässä asiayhteydessä HUK-Coburg pani Landgericht Kölnissä (Kölnin alueellinen alueoikeus, Saksa) vuonna 2020 vireille oikeudenkäynnin Check24:ää vastaan ja väitti muun muassa, että ajoneuvovakuutusten osalta kyseessä olevalla internetsivustolla tarjotut arvosanojen avulla tapahtuvat vertailut olivat UWG:n 6 §:n 2 momentin 2 kohdan vastaisia. Kyseinen tuomioistuin vahvisti päättelyn 22.4.2020 antamassaan tuomiossa, minkä seurauksena Check24 muutti mainittua internetsivustoa ajoneuvovakuutustuotteiden osalta ja asetti asianomaisten kuluttajien saataville lisätietoja arvosanoista. Tämän jälkeen Check24 teki niin ikään vastaavia muutoksia muiden vakuutustuotteiden osalta.

14 HUK-Coburg nosti 26.11.2020 kyseisessä tuomioistuimessa kanteen Check24 Vergleichsportalia, joka on kyseisen internetsivuston saattamisesta kuluttajien saataville vastaava yhtiö, vastaan. HUK-Coburgin pyynnöstä mainittu tuomioistuin siirsi asian 22.3.2021 antamallaan määräyksellä Landgericht München I:een (Münchenin alueellinen alioikeus I, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. HUK-Coburg esitti kielto- ja vahingonkorvausvaatimuksen, joka koski nimenomaisia rikkomismuotoja ja muun muassa arvosanojen esittämistä hakutulossivuilla sellaisinaan mutta myös yhdessä niihin liittyvien tietojen kanssa ponnahdusikkunoiden välityksellä. Se väitti tämän osalta, että tällaiset arvosanat merkitsevät kansallisessa lainsäädännössä kiellettyä vertailevaa mainontaa, koska niitä on pidettävä arvottavina kannanottoina, jotka eivät voi olla vertailevan mainonnan kohteena, koska ne antavat virheellisesti puolueettoman kuvan ja voivat olla äärimmäisen harhaanjohtavia kuluttajan kannalta.

15 HUK-Coburg laajensi 20.9.2021 kannettaan koskemaan Check24:ää. HUK-Coburg vaati erityisesti, että CHECK24 Vergleichsportal für Sachversicherungen GmbH:ta kielletään esittämästä irtaimisto- ja oikeusturvavakuutustarjouksia, jotka on ryhmitelty niiden hinnan ja asiakasarvostelujen mukaan.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kysymys siitä, kielletäänkö UWG:n 6 §:n 2 momentin 2 kohdassa yleisesti sellainen arvonsanojen avulla tapahtuva vertailu, josta on kyse sen käsiteltäväksi saatetussa riita-asiassa, riippuu direktiivin 2006/114 4 artiklan c alakohdan tulkinnasta.

17 Kyseinen tuomioistuin katsoo ensiksi, että arvosana on numero, joka ei itsessään anna kuluttajalle riittävän tärkeitä tietoja vertaillusta tuotteesta, jotta tämä tekisi ostopäätöksen, joten kyseinen arvosana ei ole direktiivin 2006/114 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettu tavaran piirre.

18 Se toteaa seuraavaksi, että pisteiden tai arvosanojen antaminen on subjektiivinen teko, kun taas kyseisessä säännöksessä edellytetään nimenomaisesti puolueetonta vertailua. Sen mukaan tällaista puolueettomuutta edellytetään todennettavuuden ohella, joten ensin mainitulla on oltava jälkimmäisestä riippumaton itsenäinen merkitys.

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että direktiivissä 2006/114 suhtaudutaan lähtökohtaisesti myönteisesti vertailevaan mainontaan kilpailun ja kuluttajansuojapolitiikan kannalta ja että sillä pyritään yksinomaan suojelemaan kuluttajia ja kilpailijoita kyseisen mainonnan mahdollisilta haitoilta. Tässä tilanteessa direktiivin 2006/114 4 artiklan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä on kyseisen tuomioistuimen mukaan tulkittava laajasti.

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lopuksi, että arvostelu- tai pisteytysjärjestelmä mahdollistaa useiden kriteerien kootun vertailun ja voi siis auttaa kuluttajaa monitahoisissa ostotoimissa.

21 Tässä tilanteessa Landgericht München I on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko direktiivin [2006/114] 4 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että tämän säännöksen nojalla sallitulle vertailevalle mainonnalle asetetut edellytykset voivat täyttyä myös silloin, kun vertailu suoritetaan arvostelu- tai pisteytysjärjestelmän avulla?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

22 On muistutettava, että kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Unionin tuomioistuimen tehtävänä on nimittäin tulkita kaikkia unionin oikeuden säännöksiä, joita kansalliset tuomioistuimet tarvitsevat ratkaistessaan niiden käsiteltäväksi saatettuja asioita, vaikka näitä säännöksiä ei olisi nimenomaisesti mainittu kansallisten tuomioistuinten unionin tuomioistuimelle esittämissä kysymyksissä (tuomio 7.11.2019, K.H.K. (Tilivarojen turvaaminen), C-555/18, EU:C:2019:937, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Näin ollen on niin, että vaikka esitetyssä kysymyksessä muodollisesti viitataankin direktiivin 2006/114 4 artiklan c alakohdan tulkintaan ja muun muassa siihen, voivatko edellytykset luvattoman vertailevan mainonnan luokittelemiseksi täyttyä myös, kun vertailu suoritetaan arvostelu- tai pisteytysjärjestelmän avulla, tällainen seikka ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä arvioitaessa pääasiaa. Unionin tuomioistuimen on poimittava kaikista kansallisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti ennakkoratkaisupyynnön perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon pääasian riidan kohde (ks. analogisesti tuomio 7.11.2019, K.H.K. (Tilivarojen turvaaminen), C-555/18, EU:C:2019:937, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Ennakkoratkaisupyynnössä esitetyt seikat huomioiden käsiteltävässä asiassa on tutkittava, voidaanko yrityksen tarjoamaa vakuutustuotteiden online-vertailupalvelua pitää direktiivin 2006/114 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna vertailevana mainontana, ja jos näin on, täyttääkö tällainen mainontamuoto kyseisessä direktiivissä vahvistetut sallittavuutta koskevat edellytykset.

25 Direktiivin 2 artiklan c alakohdassa määritellään vertailevan mainonnan käsite siten, että sillä tarkoitetaan ”kaikkea mainontaa, josta suoraan tai epäsuorasti voidaan tunnistaa kilpailija tai kilpailijan tarjoamat tavarat tai palvelut”.

26 Unionin tuomioistuin on jo täsmentänyt tämän osalta, että vertailevan mainonnan käsite perustuu erityisesti mainostajan kilpailijan tai tämän tarjoamien tavaroiden ja palveluiden tunnistamiseen (tuomio 19.4.2007, De Landtsheer Emmanuel, C-381/05, EU:C:2007:230, 27 kohta ja tuomio 18.11.2010, Lidl, C-159/09, EU:C:2010:696, 30 kohta).

27 Kuten Euroopan komissio perustellusti korosti, ratkaisevaa käsiteltävässä asiassa on näin ollen sen selvittäminen, voidaanko konserni, joka tarjoaa vakuutustuotteiden online-vertailupalvelua, luokitella direktiivin 2006/114 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetuksi vakuutusyritysryhmän ”kilpailijaksi”.

28 Tästä seuraa, että mainostajan eli Check24:n on oltava HUK-Coburgin kilpailija, jotta riidanalaista menettelyä pidettäisiin 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna vertailevana mainontana ja jotta kyseinen menettely siis voisi kuulua mainitun direktiivin soveltamisalaan; tämän tutkiminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

29 Tämän osalta on todettava, että kyseisessä säännöksessä tai missään muussakaan direktiivin säännöksessä ei määritellä kilpailijan käsitettä.

30 Kilpailijan käsitteestä on muistutettava, että unionin tuomioistuin on jo täsmentänyt, että vertailevan mainonnan käsitteessä tarkoitettu luokittelu ”kilpailevaksi yritykseksi” perustuu määritelmän mukaan näiden yritysten markkinoilla tarjoamien tavaroiden tai palveluiden korvaavuuteen (tuomio 19.4.2007, De Landtsheer Emmanuel, C-381/05, EU:C:2007:230, 28 kohta ja tuomio 18.11.2010, Lidl, C-159/09, EU:C:2010:696, 30 kohta).

31 Tämä on se syy, jonka takia direktiivin 2006/114 4 artiklan b alakohdassa asetetaan vertailevan mainonnan sallittavuuden edellytykseksi samoja tarpeita tyydyttävien tai samaan tarkoitukseen aiottujen tavaroiden tai palveluiden vertailu (ks. vastaavasti tuomio 19.4.2007, De Landtsheer Emmanuel, C-381/05, EU:C:2007:230, 29 kohta).

32 Kuten unionin tuomioistuin on jo katsonut, on lisäksi niin, että se seikka, että tuotteet soveltuvat tietyssä määrin samanlaisten tarpeiden tyydyttämiseen, mahdollistaa niiden pitämisen tietyssä määrin toisensa korvaavina tuotteina (tuomio 19.4.2007, De Landtsheer Emmanuel, C-381/05, EU:C:2007:230, 30 kohta ja tuomio 18.11.2010, Lidl, C-159/09, EU:C:2010:696, 32 kohta).

33 Kyseisen korvaavuuden asteen konkreettinen arviointi, joka kansallisten tuomioistuinten on suoritettava ja joka on suoritettava direktiivin 2006/114 tavoitteiden ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä esille tuotujen periaatteiden valossa, edellyttää sellaisten arviointiperusteiden tarkastelua, joiden perusteella voidaan päätellä, että ainakin osa kyseisten yritysten tarjoamasta tuotevalikoimasta on keskenään kilpailusuhteessa (ks. vastaavasti tuomio 19.4.2007, De Landtsheer Emmanuel, C-381/05, EU:C:2007:230, 33 kohta).

34 Edellä esitetyn perusteella käsiteltävässä asiassa Check24:n ja HUK-Coburgin välisen kilpailusuhteen olemassaolon tutkimisen, joka on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä, on perustuttava pääasian asianosaisten tarjoaminen palvelujen mahdollisen korvaavuuden analyysiin sen määrittämiseksi, toimivatko ne samoilla markkinoilla.

35 Tämän osalta unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että HUK-Coburg tarjoaa asiakkailleen eri alojen vakuutuspalveluja, mutta Check24 ei itse tarjoa tällaisia palveluja vaan se tyytyy vertailemaan internetissä vakuutusyhtiöiden vakuutustarjouksia arvostelu- tai pisteytysjärjestelmän avulla ja tarjoamaan tarvittaessa vakuutuksenvälittäjänä mahdollisuutta tehdä sopimuksia niiden vakuutusyhtiöiden kanssa, jotka tarjoavat vertailtuja palveluja.

36 On näin ollen niin, että koska asiakirja-aineistosta ilmenee, että Check24 ylläpitää vakuutuspalvelujen online-vertailuportaalia eikä ole itse vakuutusyhtiö, se ei voi tarjota tällaisia palveluja eikä määrätä niistä edes silloin, kun se mahdollistaa pelkkänä välittäjänä sopimusten tekemisen vakuutustuotteiden asiakkaiden ja tarjoajien välillä.

37 Jos ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tarkemmista selvityksistä ei muuta johdu, on siis niin, että HUK-Coburgin kaltainen vakuutusyritysryhmä ja Check24:n kaltainen konserni, joka tarjoaa vakuutustuotteiden online-vertailupalveluja, tarjoavat palveluja, jotka eivät ole korvattavissa, minkä vuoksi ne toimivat eri palvelumarkkinoilla.

38 Tästä seuraa, että direktiivin 2006/114 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetun vertailevan mainonnan käsitteen soveltamisalaan eivät kuulu yrityksen tarjoamat vakuutustuotteiden online-vertailupalvelut, joissa ei tunnisteta sen kilpailijaa eikä tällaisen kilpailijan tarjoamia tavaroita tai palveluja.

39 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2006/114 2 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vertailevan mainonnan käsitteen soveltamisalaan ei kuulu sellaisen yrityksen tarjoama tavaroiden tai palvelujen online-vertailupalvelu, joka ei ole kyseisessä säännöksessä tarkoitettu kilpailija eli joka ei itse tarjoa vertailemiaan tavaroita tai palveluja ja joka näin ollen toimii erillisillä tavara- tai palvelumarkkinoilla. Tilanne on sama myös silloin, kun kyseinen yritys toimii välittäjänä ja mahdollistaa sen, että kuluttajat tekevät sopimuksia asianomaisia tavaroita tai palveluja tarjoavien yritysten kanssa, toimimatta itse kyseisten tavaroiden tai palvelujen markkinoilla.

Oikeudenkäyntikulut

40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY 2 artiklan c alakohtaa

on tulkittava niin, että

kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vertailevan mainonnan käsitteen soveltamisalaan ei kuulu sellaisen yrityksen tarjoama tavaroiden tai palvelujen online-vertailupalvelu, joka ei ole kyseisessä säännöksessä tarkoitettu kilpailija eli joka ei itse tarjoa vertailemiaan tavaroita tai palveluja ja joka näin ollen toimii erillisillä tavara- tai palvelumarkkinoilla. Tilanne on sama myös silloin, kun kyseinen yritys toimii välittäjänä ja mahdollistaa sen, että kuluttajat tekevät sopimuksia asianomaisia tavaroita tai palveluja tarjoavien yritysten kanssa, toimimatta itse kyseisten tavaroiden tai palvelujen markkinoilla.

Allekirjoitukset